

השנה של רבי נחמן מבריסל

לזכות לכל הישועות

כל ליל

חג שבעה

(מספר אוצר היראה - צדיק - קל"ה)

אמרו רבותינו זכرونם לברכה: **לעלוי
ישש אדם שנוטיו שליש במקרא שליש
במשנה שליש בגמרא.**

ואף על פי כן, אמרו רבותינו ז"ל ומובה בשולחן ערוך שעיקר תכלית הלימוד ביוטר הוא גמרא ווסוקים שם נתרבר הלהכה, וגם כי גمرا כולל הכל מקרא ומשנה וכו'.

وعיקר הגمرا הוא שימוש תלמידי חכמים כמו שפירוש רש"י בכמה מקומות. כי תכלית בירור הלהכה, היינו בירור האמת בשלימות לפי בחינותו ומדרונו של כל אחד ואחד, אי אפשר כי אם על ידי שימוש תלמידי חכמים צדיקים אמתיים, כי רק על ידם זוכין בשלימות ללימוד וללמוד לשמר ולעשות ולקיים.

וזהו אמרו שגمرا כולל הכל כנ"ל. כי גمرا שעיקרה הוא שימוש תלמידי חכמים זה כולל מהכל, מקרא ומשנה ותלמוד וקבלה וסתורי תורה וכל טוב אמיתי ונצחי. כי על ידי שימוש תלמידי חכמים באמת לאמתו יזכה לכל טוב לנצח.

סיגור

(מספר שיווחת הר"ן - אות קס"ג)

ספר לי איש אחד מזלאטיפאali, שבויות יושב רבינו זכרונו לברכה בזלאטיפאali, פעם אחת בקץ, התפלל רבינו זכרונו לברכה, בבורך החסכים, ואחר כך שלח את בתו הילדה שרה תחיה וקראה אותה; ובאו לריבינו זכרונו לברכה: **לך עמי לטיל!** והלך עמו חזך לעיר והלך בין העשבים.

ענה רבינו זכרונו לברכה, ואמר: **אם היה זוכה לשמע את קול השירות והתשבחות של העשבים, איך כל עשב ועשב אומר שירה להשם יתריך, בלי פניה ובלי שום מחשבות?** ואים מצפים לשום תשלים גםל, כמה יפה ונאה כבשו מעין השירה שליהם, טוב מאי ביניים לעובוד את ה' ביראה (ואמר בלשון אשכנז: **עס** אז זיעיר גוט פרום צו זיין צוישין זיא).

אחר כך החלכו יותר ובאו סמוך להר אחד (שקורין מגיליא), שהייתה שם סמוך לעיר, ושאל אותו: **מה זאת? והשיב לו,** וספר לו עניין אותו המגיליא. ואמר לו שילך עמו לשם, וכנכנו לשם. וכשכננו לשם לא נראו לחוץ כלל כי ההר הנ"ל היה

השנה

של רבי נחמן מבריסל

ב' נחן נחן נחן מאומן

השchorה מותוך המכסה והחפוי שعلיה, ומראין להם ומפארין את השchorה בעיניהם כדי לזרום לקנות שחורה אצלם, ואומרים להם: **הביתו וראו בענייכם ומשוו בידיכם, כמה יפה וטובה השchorה הזאת ביופי והידור וחיזוק וכו'.**

כמו כן התלמידי חכמים אמתיים, העוסקים במלודים הקדושים שקיבלו מרבים, חדושי תורה נפלאים ונוראים מאד שambilין את האדם לקיום התורה ולאמונה שלמה, הם מכתנים רגילהם מדויק לדוד וכו' וכן וגושאי הדברי תורה הקדושה, בהינת ישא מדברותיך. וכל החפש באמות בליך ליצנותם מראין ומגלי לו, ואומרים לו הבט וראה בעיניך נפלאות קדושת השchorה הזאת מה טובה ומה יופיה והדרה, וכמה היא מצלחת מגלין לו להאדם הצלחה אמתית ונצחית לחיה עולם.

ארץ ישראל

(מספר אוצר היראה - ארץ ישראל - ל')

אי אפשר לזכות לארץ ישראל, כי אם על ידי מצוות מילה, שהוא תקוں הברית, בחינת וcroft עמו הברית לתת את הארץ הבנעני וכו', כמו שאמרו רבותינו ז"ל, שאמר יהושע לישראל: **כstubrim אתם לירש את הארץ כשאתם ערלים?** לא כך נאמר לאברהם: **ונתתי לך ולירעך אחריך את הארץ מגורייך** על מנת אתה את בריתך תשמר, כי השבעה עממין דחפיין על קדושת הארץ ישראל, הם בחינת שבעת ימי ערלה דחפיין על ברית קודש, ועל ידי תיקון הברית, שהוא בחינת מילה שנתנה בשמיini, שאז מעבירין השבעה מי ערלה מהתינוי ומגליין החסד דמתגלא בפומא דאמה, שהוא בחינת החסד הנעלם הנ"ל, על ידי זה מגרשי השבעה עממין וכובשי הארץ ישראל מילדים, שזה בחינת ובאות עמו הברית לתת את הארץ הבנעני וכו', וחושב שם כל השבעה עממין מוגרשין אוטם על ידי תיקון הברית, שהוא בחינת מילה ננ"ל.

לזכרון נצח מלויען לך ישראל דב אודסר בן לך איזוק שלעה, זע"ל

בש"ז

עלון שע"ז

טוב להגיד ולשair

שמחה תורה.

[מספר אוצר היראה - צדיק, רע"ז]
יעיר הבקשה שצרכך כל אחד לבקש זה
שיזכה להכללה בהישיבה הקדושה של
צדקי אמת שעוסקים שם בהלימוד
הקדוש של אלמנה, וזה בחינת את
שאלתי מאת ה' אותה אבקש שבתי בבית
ה' כל ימי חי, כי שם עיקר בית ה'
כמובואר בפנים.

וצריכין לכתת רגלו מעיר לעיר, ומדויך
לడון, ולישב בסוכות ואלהים, ולהחש
ולבקש ולדרוש כל כך עד שיזכה לבא
ליהישיבה החדשה הנ"ל, שעוסקין שם
בלימוד האמת, להמשיך אלמנה הקדושה
בלב כל אחד ואחד, שזה עיקר כל כל מצוותיך
התורה הקדושה, כמו שנאמר **כל מצוותיך
אמונה.**

וגם הצדיק האמת, שהוא הרבי האמתי,
שהוא הראש ישיבה, מעוצם אהבתו את
ישראלינו יכלה לישב גם כן בקביעות
בביתי ישיבתו, רק הוא מכמתת רגלו
ומטלטל עצמו בדרכים לפעמים, בצד
לקבץ ולאסוף את הנאמני ארץ לשbat
עמו, אותן שאין יכולתם לבא אל ביתו.
וגם יש שאין יודע ממנה כלל, וגם הם
מתגעגים וחוטרים ומבקשים את ה'
ומשתוקקים לזכות לאמנתו הקדושה
בשלמות, והצדיק האמת צופה וסוכה
ומסתכל מרחוק עליהם, כדי לעורר הנפשות
וליהודים אמתת למדוזו הקדוש, כדי
שיתקרבו כולם אל האמת והאמונה,
בחינת עני בנאמני ארץ לשbat עmedi.

ועל ידי שהם מטלטלים עצם לבקש את
הישיבה הקדושה, וגם הצדיק ראש
הישיבה והנלוים אליו מטלטלים גם כן
להסתכל על המתגעגים לזה, על ידי זה
זוכים להתוועד יחד, ואז נכלין גם הם
בכל הישיבה הקדושה.

וכן אוטם שכבר זכו להתקרבר אל הצדיק
ולהכל בתוכה הישיבה הקדושה הזאת,
צריכים הם גם כן לכתת רגלהם לעולם
בשביל להAIR הלימוד הקדוש לעולם
ולאסוף ולקיים עוד אנשים רבים אל
הישיבה הקדושה הזאת, בחינה שאמרו
רבותינו ז"ל והם תוכו לרוגליך, אלו
תלמידי חכמים שמכתמים רגלהם וכו'
לימוד תורה שעיקרה אלמנה ננ"ל.

זה ישא מדברותיך, כמו הرسורים
והמסורתים הנאמנים שיש אצל החנונים
הגדולים, שנושאים כמה מני שחורות
בשוק, וכל מי שלבו חפצ' לנקנות שחורה
יפה, הם מזרזין עצמן ומגילין להם

האדם הוא בודאי לטובה גדולה, ב깅שיות וברוחניות, זה עיקר תיכון המשפט. כך מבואר בלקוטי הלכות, הלוות וראש חדש, הלהקה ו'סעיף י"א. ועל ידי זה זוכים לתיכון הברית.

תפילה

(חספּר לְקוֹנְטִי חַפִּילָה בָּ), חַפִּילָה הָ)

ובזכות קדושת שמני עצרת הקדוש,
ותוכנו לתקיון המשפט קדושה, ועל ידי
זה תצליחו תמיד מפגם הבירית ומקרה
לילך, חס ושלום, ותהי הティפה הקדושה
נקולת ונעכרת בקדושה גדולה כרצונך
הטוב, ולא תהא נשחתת, חס ושלום,
לוולום

ותשרמו ותצללו מרבנים ודינאים שאינם
הוגנים, ותבטל כוחם ומושלטם מן
העולם. חוסה עליינו כרוב רחמייך, זוכנו
שיהיה לנו ולכל ישראל רבניים ודינאים
כשרים שיעמידו הדת על תלו ויזדונו דין
אמת לאמתו, באופן שנזכה לתיקון
המשפט באמתו, ונזכה לתיקון הברית
בשלמות בכל הבחינות באמות ברצונך
היגיון

רchrom עלינו למען שمد, ומלא כל
משאלותינו לטובה, אם כבניהם אם
כעבדים, אם כבניהם רחמננו רchrom אב על
בניים, ואם כעבדים עיניינו לך תלויות, עד
שתחנו ותוציא לאור משפטנו איום
קדוש.

מכתב

לכבוד אוטון הרחוקים והగורעים ביותר
שכבר הזקינו ברשותם ונתעבו ונתגশמו
ח'אד '

אסור לעסוק בתיקונים, מי שאינו כוחו
חזק וגדול ביותר, כי יוכל להזיק לו מאד,
רק הצדיק האמת שהוא הרבי והמניג
האמת של כל הדורות, שכוחו אביר וחזק
ממאוד, יכול לקרבם ולתקנם
ול להשלוותם להריאת אל הצללית הבור

כ כי זה הצדיק מקשר את עצמו, אפילו עם
הփחות שבפחותים והקל שבקלים, ומעלה
את הכל לכף זכות, ומוצא זכות וטוב
אפילו ברשע גמור, כי יש אלקות אפילו
בדיבṭיא התחרתונה, ועל ידי זה מעלהו לכף
זכות באמת, ומתקנו ומהזירו בתשובה,
וממלך וمبرר ומלך ומלך ומלך
ומעליה הנקדות טבות שיש בהם מכל
אחד, ועל ידי זה מעלהו ומעלה הכל לכף
זכות באמת, ומתקנו ומהזירו בתשובה.
הצדיק הוא צינור של כל ההשפעות.

וידעו כל מעתנו. אשר עין ראתה זאת,
כ כי גם בעולם הבא, אין הכל זוכין לשמעו
ולראות זאת, רק מי שטרח בעבר שבת
זוכו. ואלו העמידים סביבו אין יכולים
Յודען מה לעשות, רק יש להם כלות
הנפש והשתוקקות נפלא מעוצם התענוג,
והוא עומד באמצע ועשה כן, וזה
העניין היטיב כי אי אפשר לברר זאת
בכתב. וכי שהוא ידוע לנו ורייך יכול
לשמעו מעט בלבו עצם נעימות עוגה
והשתוקקות הניל' בכלות הנפש ממש עד
שמתבטים למגורי והבן).

גם כל מי ששםוק ומקורב יותר, נעשה
אצלו כל התנועות ממילא, כנראה בחוש
במשל הניל' שמיל' ששםוק יותר אל הניגון
וההriqueוד ומבחן ביותר, נעשו אצלם מAMILA
כל התנועות של הניגון והriqueוד מחמת
גודל התענוג. כנראה בחוש, שכשאדים
ושאמע ניגון וריקודים מחמת התענוג
שנמשך אחר הניגון, הוא עושה אחורי גם
כאן אותו התנועות והוא מנגן ומרקד גם כן
קצת כי נעשה אצלם ממילא לתנועות הניגון
והriqueוד. כמו כן כשמדובר יותר אל

הקדושה, כל מה שסמכך יותר אל התורה והניגון והריקוד נשא גם כן אצל התתנוונות של כל ה'יל של הקדושה במילא. כל זה שמעתי בעממי.

ובלשון אשכנז, שמעתי שאמר בזו הלשון:
“זוי זאלן מיך הערן איזין תורה מיט דעם
ונגונן אין מיט איזין טאנץ וואלאט די גאנצע
וועטלט אויסס גנאָגען” [איילו היי שומעין]
רך תורהachaת שאני אומר עם הניגון
וההriqueוד שלה, היי כל העולם יכול
מתבטלין בכלות הנפש] וחזר ושאל (וואס
ההאב איך גיזאגט?) [מה אמרת?] והשיב
לו הרב רבי נתן זכרונו לברכה שאמר כלל
ההניל”, אמר לו רבנו זכרונו לברכה (וואס
מייניסט) מה אתה סובֶר] אפלו חיוט
יעשבים וכוי בכל הנזכר לעיל:

שאלות

(מספר עצות המבוארות - סוכות/שmini עצרת, יי'ג)
שמיני עצרת הוא בחינות תיקון המשפט.
הינו המשפט שאדם עורך לעצמו,
ומתבונן היטב אם הוא נהוג כהלכה בכל
מידותיו ומעשו. גם ההודאה במשפט ה',
הינו האמונה האתנית שה' יתברך נהוג
בצדק ובישר בכל משפטיו והנחותיו,
והאמונה שככל מה שהוא יתרدد מסבב עם

חלול בתוכו ועמור קצת בתוכו ; וכensus
לשם רבינו זכרונו לברכה עם האיש הנ"ל,
וישב רבינו זכרונו לברכה, שם על הארץ
ולקח מבית יד שלו ספר "שער ציון",
והתחיל לומר, ובכה מאד מאד והיה
אומר להלן מעדך לדך ובכה הרבה מאד
מאד בלי הפסיק והאייש עמד אצלו והחזק
הצוביך (בית קובל המקרתרת) שלו, ועמד
משתומם, וראה בכינתו הגדולה מאד
ושחה זמו הרבה בזה.

וכאשר פסק לזכות צוה על האיש הנ"ל
שיילך ויסתכל בחוץ היכן היום עומד, וכיוצא
וראה שכבר פנה היום והמשם נטוה
לשעך, וכל כך התמהמה בלבכיותו קרוב
ליום שלם בקייז בלי הפסיק. אחר כך, צוה
לו להוציא אש ועשן הולוקע (מקטרות)
ושיב מעט. ויצאו לחוץ ואמר לו שיהיה
זמן שהייה קשה מאי להתרקרב אליו, אך
אני עכשו בידכם ואתם ורבי יעקב יוסף
אם תרצו, אני יכול לעשות מכם צדיקים
רמוני רצויומי

חיל מוחלט

הרי מהורהן - מעלת תורה וספריו הקדושים שם
אמר: ה

- העולם לא טעמו אותו כלום עדין.
- אילו היו שומעין רק תורה אחת שנייה
- אומר עם הניגנו והירקוז שלה, היו כולם
- בטלים בביטול גמור. היינו כל העולם
- כולל אפילו חיות ושבבים וכל מה שיש
- בעולם, הכל היו מתבטלים בכליות הנפש
- מגודל עצם התענוג המופלא והמופלג

מן אידך.

ואפשר להבינו, כי מי שהוא יודע ניגון
ויריקוד, הנה מי שמנגן מطبع הניגון
שנמשך נש השומע אחר הניגון ומוטבע
בכללות הנפש אחר תנועות הניגון כפי כל
תנועה ותנועת של הניגון כפי מה שיש כוח
לאותה התנועה לשבר ולעורר הנפש
להמשיכה אחרת. מכל שכן, מי שיכול
לרכוד שייהי הריקוד מכובן ממש כפי
תנועת הניגון. כי יש תנועות בכל אייר
ואיבר שישיך לתנועות הניגון, שאצל זאת
התנועה צריכין לנענע בראשו או לכפל
עצמו, וכיוצא בשאר אייריים וברגליים
צראיכין לעשות תנועה בגופו וברגלו כפי
תנועות הניגון מכובנו ממש.

ובפרט מי שמנגן ניגון עם דבראים, ושיר
שמסדר שר ודברים עם תנועת הניגון,
שהשיר והדברים שייכים בכוון גדול
להניגון שמשקל השיר מכונו ממש כפי
נעימות הניגון, וגם הריקוד מכונה ממש
כפי נעימות הניגון ומשקל השיר כי כולם
אחד, כשזוכין לשמעו ניגון כזה עם שיר
וזבורים ועם ריקוד כזה שכולם שייכים
זה לזה בכוון גדול ממש, כי הדברים
זהיינו השיר והניגון והריקוד כולם אחד
משם, כשזוכין לשמעו זאת, אז
מתבטלים ממש בכלות הנפש מגודל עוצם
ההעונג המופלא

וזהו התענוג הגדול מכל התענוגים, ואין תענוג גדול מזה. ומישלא טעם זאת אין